

Beke Sándor

Az esti ima

Este ismét imádkoztam,
nem azért, mert eszembe jutott,
nem mondta senki,
hogy ezt tegyem,
mégis összekulcsoltam a kezemet.

Este ismét imádkoztam
és magamba szálltam:
nem kértem semmit,
nem könyörögtem,
csak megnyugtattam a lelkemet.

Este ismét imádkoztam,
s bocsánatot se kértem,
magamtól ismétetem el
azt a szabad imát, melyet először
gyermekkoromban mondtam el.

Este ismét imádkoztam,
majd a vérré vált
miatyánkot suttogtam el.
Elalvás előtt, fáradt fásultságban
megöntöztem száradó, sivár lelkemet.

Este ismét imádkoztam,
s ima után azzal aludtam el:
ha felkelek, ismét
gyermekként ébredjek,
s reggel ne ismerjenek rám az emberek.

(2008)

Lakhely

Isten a Kozmoszban lakik,
a lélek az emberi testben,
a csillagok az égben élnek,
az emberek a Földön,
s érzem,
így minden rendben is lenne;
csak azt nem tudom,
hol lelhetném fel
a véges-végtelen
lakhelyét?

Istennel

Akinek semmije nincs,
annak nincs barátja.

Tehát akinek barátja sincs,
az mégsincs egyedül.

Józsa Attila

Pünkösöd

A ránk nehezedő egyre sűrűbb ködben
Megérintünk némán bénát és vakot,
Fényre vágó, vergődő lelkünkben
Megbocsájtásoknak nyitunk ablakot...

Sepsiszentgyörgy, 2008. V. 11.

Csávossy György

Főegyházmegyei himnusz

Ezer éve keresztények vagyunk Erdély földjén,
ezer éve egyházmegyénk követi a törvényt,
amit István király bölcsen megszabott,
mikor Gyulafehérvárnak főpásztort adott.
Utódaik nagy időknék rontó viharát
átvészelték imádságban századokon át.
Tatár, török dúlta fel az ősi templomot,
Hunyadiak sírján hagyott üszköt és romot.
Mégis a szent székesegyház ma is büszkén áll,
védőszentje lángpallossal sújtó Szent Mihály.

Mindenható és hatalmas
örök Isten légy irgalmas,
tartsd meg Erdély gyarló népét,
Szent Istvánnak örökségét,
Csíksomlyói Boldogasszony
továbbra is oltalmazzon.
Segíts minket Szent Király,
védelmezzél Szent Mihály,
szálljon imánk fel az égig,
az idők végezetéig,
az idők végezetéig
Amen.

Ima

(az első szentáldozás előtt)

Ó édes Jézus, fogadd el szívem,
most trónusod elé viszem,
szeretlek Téged mindenek felett,
mert Te vagy a legszentebb szeretet.

Te váltottál meg kínhaláloddal,
nincs elég ima, elég háladal,

mely méltó volna hozzád örök láng,
ki irgalomból sugáرزol reánk.

Út vagy Te, igazság és élet,
vezess, mert nincs cél, csak Tevéled,
könyörgünk, hogy közénk leszállj,
mindenható Krisztus Király.

Te lettél lelkünk tápláléka,
üdvösségünk biztosítéka,
tested kenyér színe alatt
örökre közöttünk marad.

Most első ízben lehetek
asztalodnál a vendéged,
legyen szívem a zsámolyod,
míg magad nekem átadod.

Isten Báránya, Jézusom,
igéd ma jó földbe jusson,
neked élek, neked halok,
s szolgállok, mint az angyalok.

Miasszonyunkhoz

Miasszonyunk, gondos anyánk,
vigyázzál minden percben ránk!
Anyám, fogd meg gyarló kezünk,
ne engedd, hogy ma vétkezzünk.
Anyám, sok könnyes gyermeked
tudom, hogy mind kedves neked,
de nézd, az élet szennyes ár,
száz zuhatag, száz örvény vár,
ragadj öledbe ölelőn,
szeress, vezess az útvesztőn.
Hány pallón át csábít a part,
mely délibábos tükröt tart,
de mélybe húz a szédület,
Anyám, óvj minden életet!
Szeress, szeress, mint jó anya,
légy áldott érte, Szűzanya!

Csávossy György

A Boldogságos Szűz (I)

Rádiójáték két részben

Mária: Az Úr lelke rajtam. Érzem, közel az óra, amikor magához szólít. Milyen is volt az életem? Most leperreg előttem percről percre, napról napra, úgy, ahogy megéltem. Mindaz, amire visszaemlékszem: öröm és bánat, jó és rossz, ami az Úr akaratából megtörtént velem. És az is, amit Jézusról, létem egyetlen értelméről megtudtam, amikor tőlem távol volt. Amit csak hírből ismertem, mit szívszorongva lestem, búslakodva, vagy reménykedve, Isten rendelésébe belenyugodva.

(zene)

I. rész

A názáreti szűz

Mária: Egy napon, serdülő koromban, édesanyám leült mellém és megfogta a kezem. Lányom — mondta —, betöltötted már a tizenkettedik évedet, ideje, hogy a férjhezmeneteledre is gondoljunk. Bizony nagy lány lettél — sóhajtott —, nemrég még gyékénybubákkal játszadoztál, de nemsokára saját gyermekedet ringathatod karjaidban. Semmi akadályát nem láttam szüleim akaratának. A lányok férjhez adása a szülők dolga. Én... én csak engedelmeskedtem nekik. Bizonyára a javamat akarták, hiszen nagyon szerettek. Én is végtelenül szerettem őket, Isten után őket a legjobban. Tudtam, hogy a legmegfelelőbb férjet választják ki nekem. Segíts meg Uram — kértem —, hogy így legyen! Nehéz is volt ilyen kis helységben hozzám illő házastársat találni. Szegények voltunk, de királyi vérből, Dávid házából származtunk. Így jövőd férjem is Dávid király leszármazottja kellett, hogy legyen. Milyen különös a sors! Mintha előre lett volna megírva. Valahol a csillagok könyvében Isten keze írásával. Mi lányok nem vagyunk írástudók, de Isten betűit az égen mi is kiolvassuk. Ó, én sejtettem is, hogy ki lesz a jegyesem! Mikor kimentem a názáreti kúthoz
